

ABSTRAKT

Práce je výzkumná a je rozdělena do dvou částí. První část je teoretická a poukazuje na to, jak se v české literatuře projevil francouzský směr parnasismus, zejména u autorů ruchovsko-lumírovské generace. Nejprve je zde představen pojem parnasismus jako směr a poté parnasismus francouzský. Po tomto vymezení následuje kapitola o projevech parnasismu v české literatuře. Zde je vyloženo, jak se česká literatura k parnasismu stavěla a kdo jím byl ovlivněn. Další částí je parnasismus z pohledu Františka Xavera Šaldy, který zpětně kritizoval parnasismus i parnasistní autory, zejména Jaroslava Vrchlického a Julia Zeyera. V poslední kapitole teoretické části je sledován pojem parnasismus v dějinách české literatury a slovníkových příručkách, tedy jak se k tomuto pojmu stavěli jednotliví literární historikové.

Druhá část je praktická a zabývá se analýzou literárních kritik z časopisu Lumír na vybraná díla spisovatelů především lumírovské generace. Nejprve je představen a odůvodněn výběr časopisu Lumír pro analýzu kritik, poté následuje vymezení rysů (markerů) parnasismu, a nakonec základní bibliografie recenzentů u vybraných kritik z časopisu. Jako poslední je psána samotná analýza kritik na díla parnasistních autorů. V kritikách jsou hledány a označovány rysy, které dnes vnímáme jako parnasistní. V tomto bodě je dokázán vliv parnasismu na české spisovatele, a to především na spisovatele lumírovské generace.

KLÍČOVÁ SLOVA

český parnasismus, francouzský parnasismus, časopis Lumír, kritiky, literární kritika 2. poloviny 19. století